

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juříčkové, soudce Filipa Dienstbiera a soudkyně Jiřiny Chmelové v právní věci žalobce: **D. C.**, zastoupený JUDr. Matějem Šedivým, advokátem, sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 2. 2023, č. j. OAM-335/LE-BA02-K01-2022, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 4. 2024, č. j. 2 Az 8/2023-26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení případu

[1] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalobce napadl toto rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze, v níž namítal, že naplnil důvody pro přiznání humanitárního azylu, neboť nemůže opustit družku žijící v České republice, která onemocněla rakovinou, jejíž léčbu by v domovském státě nebylo možné financovat a pro kterou družka nezvládá sama pečovat o jejich společného syna. Žalobce dále uvedl, že by nebyl schopen uživit svou rodinu v domovském státě a byl by současně ohrožen na životě očekávaným konfliktem s jednotkami Ruské federace v Podněstří. Za důvod pro udělení humanitárního azylu žalobce považoval rovněž zajištění hmotného zabezpečení pro svou matku. Ke všem uvedeným skutečnostem žalobce namítl, že jeho životní situace nebyla žalovaným adekvátně zohledněna.

[2] Městský soud rozsudkem označeným v záhlaví podanou žalobu zamítl. V odůvodnění rozsudku poukázal na specifika udělení humanitárního azylu, o němž je rozhodováno v režimu správního uvážení. S tím dle městského soudu souvisí také limitace soudního přezkumu. K vlastním uplatněným námitkám městský soud uvedl, že samotná skutečnost, že v zemi původu lze obtížně nalézt pracovní uplatnění, nepředstavuje případ

hodný zvláštního zřetele k udělení humanitárního azylu. Městský soud se zabýval také tvrzeným onemocněním družky, k němuž uvedl, že z lékařské zprávy předložené v řízení žalobcem nevyplývá, že by jeho partnerka trpěla tvrzeným závažným onkologickým onemocněním. K žalobcově námitce, že správní orgán byl povinen provést v tomto směru vlastní zjištění a dokazování, městský soud připomněl, že důkazní břemeno k prokázání uplatněných tvrzení leží na žalobci. Městský soud taktéž doplnil, že i k situaci v Podněstří si žalovaný obstaral potřebné informace, na jejichž základě nedospěl k závěru, že by žalobci v zemi původu hrozila újma odůvodňující udělení mezinárodní ochrany.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost, jejíž obsah se takřka doslovně shoduje s obsahem dříve podané žaloby rekapitulované výše.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti setrval na závěru o správnosti neudělení mezinárodní ochrany i na tom, že se dostatečně zabýval všemi skutečnostmi, kterými stěžovatel žádost odůvodnil. Odkázal také na své vyjádření k žalobě a plně se ztotožnil se závěry městského soudu.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není přípustná, neboť co do svého obsahu nenaplnuje podmínky pro její věcné projednání.

[6] Podle § 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), je kasační stížnost *opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li dále stanoveno jinak.*

[7] Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. K jejímu věcnému projednání je tedy zapotřebí, aby stěžovatel cíleně reagoval právě na rozhodnutí krajského soudu (napadené kasační stížností) a kvalifikovaným způsobem krajským soudem vyslovené závěry. Kasační stížnost, která je pouhým doslovným opakováním žalobních námitek, není způsobilá věcného soudního přezkumu. Je-li kasační stížnost co do svého obsahu pouhou reprodukcí žaloby, je v takovém případě nutným důsledkem (odpovídajícím zákonné úpravě institutu kasační stížnosti, jejímu účelu i dosavadní rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu) odmítnutí kasační stížnosti pro nepřipustnost dle § 104 odst. 4 s. ř. s.

[8] Již v usnesení ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud uvedl, že *„kasační stížnost, která beze změny opakuje žalobní tvrzení a nijak nereaguje na argumentaci krajského soudu, neobsahuje důvody podle § 103 s. ř. s., a bude proto jako nepřipustná odmítnuta (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Vyzývat stěžovatele k odstranění této vady (§ 109 odst. 1 s. ř. s.) není v takové situaci namístě. (...) V kasačním řízení je stanoveno povinné zastoupení advokátem především proto, aby kasační stížnosti byly sepsány právním profesionálem a byly argumentačně na úrovni. (...) Smyslem bylo umožnit v kasačním řízení, pokud možno, kvalifikovanou polemiku s argumentací krajského soudu. Tato polemika může být*

pokračování

méně nebo více zdařilá; vždy však musí být z textu kasační stížnosti patrná alespoň nějaká snaha o to reagovat na konkrétní závěry krajského soudu, zdůraznit přílehlavou judikaturu a přesvědčivě prezentovat ty argumenty, které žalobce pokládá za nejpádňější“. Obdobně Nejvyšší správní soud postupoval např. v usneseních ze dne 18. 1. 2023, č. j. 6 Afs 267/2022-36, ze dne 23. 11. 2022, č. j. 3 Afs 207/2020-74, ze dne 30. 6. 2022, č. j. 2 Afs 115/2020-42, ze dne 2. 5. 2022, č. j. 6 As 74/2022-16, ze dne 24. 3. 2021, č. j. 1 Afs 273/2019-51, nebo ze dne 5. 11. 2020, č. j. 7 Ads 242/2020-15 a č. j. 7 Ads 243/2020-14.

[9] Soudní přezkum v řízení o kasační stížnosti je možný pouze v rozsahu, v jakém k tomu stěžovatel vytvořil prostor svou formulací kasačních námitek. Kasační námitky ovšem nelze nahrazovat zopakováním námitek z podaného odvolání či žaloby, neboť tato podání směřovala proti jiným rozhodnutím, než které je nyní předmětem přezkumu ze strany Nejvyššího správního soudu. Kasační stížnost tak není přípustná, převezme-li stěžovatel (resp. jeho zástupce) slovo od slova argumentaci obsaženou v žalobě proti rozhodnutí žalovaného a učiní-li v kasační stížnosti pouze „kosmetické úpravy“ tak, aby z žaloby formálně učinil kasační stížnost (např. změnou označení žalobce na stěžovatel).

[10] K uvedenému došlo i v nyní posuzovaném případě. Stěžovatel v kasační stížnosti brojí proti napadenému rozsudku městského soudu pouze zdánlivě, neboť v kasační stížnosti vůbec nereflexuje rozhodovací důvody, pro které městský soud žalobu zamítl, a nevede s nimi kvalifikovanou polemiku. Stěžovatel sice kasační stížnost uvozuje obecným tvrzením, že byl rozhodnutím městského soudu poškozen, neboť splňuje podmínky § 14 zákona o azylu, toto obecné tvrzení však není bez bližší konkretizace způsobilé soudního přezkumu. Na ně pak již bez dalšího navazuje popis, který je doslovným převzetím části žaloby, a to včetně drobných překlepů (pozn.: např. „výdělků, kterým by zabezpečoval životní a léčebné náklady matky“ nebo „zabezpečení v domovském státě žijící matky, které není schopen zajisti práci“), které dokládají, že stěžovatel text prakticky pouze zkopíroval. Na uvedeném nic nemění ani obecný stěžovatelův odkaz na § 103 odst. 1 písm. a), b), a d) s. ř. s. Rovněž v závěru kasační stížnosti stěžovatel doslovně převzal text žaloby (s výjimkou změny označení ze „žalobce“ na „stěžovatel“), na který navazuje návrh na zrušení napadeného rozsudku.

[11] Kasační stížnost tedy nereaguje na závěry vyslovené městským soudem v odůvodnění napadeného rozsudku, který srozumitelně a přezkoumatelně vypořádal veškeré žalobní námitky. Kasační přezkum je možný pouze v tom rozsahu, v jakém k tomu stěžovatel svou formulací kasačních námitek vytvoří prostor. Řízení o kasační stížnosti před Nejvyšším správním soudem přitom nemá a nemůže být „jakýmsi druhým pokusem ještě jednou a z pohledu stěžovatele lépe uvážít o tomtéž“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2019, č. j. 1 Afs 44/2019-41).

IV. Závěr a náklady řízení

[12] Z výše uvedených důvodů tak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., a proto kasační stížnost odmítl pro nepřípustnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 104 odst. 4 a § 120 s. ř. s.

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. září 2024

Mgr. Ing. Veronika Juříčková
předsedkyně senátu